Р Е Ш Е Н И Е

№ 397
град Велико Търново, 31.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Велико Търново, VII-ми състав, в публично съдебно заседание на двадесет и пети ноември две хиляди двадесет и първа година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИАНКА ДАБКОВА

при участието на секретаря С.Ф.
разгледа докладваното от съдия Дабкова **адм. дело № 361/2020 г.** по описа на АСВТ. При това, за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 76, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество /ЗПКОНПИ/.

Образувано по жалба вх. № 2058/22.06.2020г. в АСВТ, подадена от името на Р.С.П. ***, действащ в лично качество.

Оспорва се като незаконосъобразно с искане да бъде отменено, в неговата цялост, **Решение № РС-31321-19-047/13.05.2020г**. на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество/КПКОНПИ/. Със същото е установен конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя, за действия в качество му на кмет на община Стражица в полза на частния интерес на свързани с него лица; наложени са му три глоби, всяка по 5 хиляди лева, за осъществения конфликт на интереси при три деяния, осъществени в различни времеви периоди; постановено е отнемане от Р.П. *** на полученото дневно възнаграждение на кмета за съответните дати, общо в размер на 5 192,00лв.; постановено е отнемане от Р.П. в полза на държавата на сумата от 53 350,02лв., представляваща материалната облага, реализирана от свързаните с него лица.

Жалбоподателят счита Решението за незаконосъобразно, като постановено при непълно обсъждане на фактическата обстановка и събраните писмени и гласни доказателства. При изслушването му пред Комисията бил заявил, че не може да каже дали подписите върху платежните документи са негови, а не че някои са негови. Ползването на хотел „Ралица” за мероприятията на общината е поради това, че е единственото заведение на територията на същата с капацитет над 130 места. Освен това, служителите искали да се провеждат там тържествата,

при което се спестява от транспортни разходи и неудобството, свързано с това придвижване. Не е подписвал нито една фактура и на нито един документ не фигурира името му като получател. Действал е при условията на обвързана компетентност и не е получил никакви облаги.

Относно фактурите и платежните нареждания за 2016 и 2017г. прави възражение за изтекла погасителна давност, позававайки се на чл.73 от ЗПКОНПИ. Счита, че получените парични средства от ЕТ „НИКИ-2003-Н.П.” и „Р.П.”ЕООД са получени от двамата търговци срещу предоставени услуги и не представляват печалба, която да води до облага както за тях така и за самия жалбоподател.

Жалбоподателят счита, че са допуснати съществени порцесуални нарушения, т.к. след изслушването му пред Комисията представил документи и пожелала събирането на допълнителни доказателства, което му било отказано. Възраженията на неговия ПП дори не били обсъдени в Решението. Освен това, бил изслушан на 29.04.2020г., а производството е следвало да приключи на 06.03.2020г. Сигналът бил анонимен, т.к. подателят му не бил идентифициран по чл.48 от закона.

Жалбоподателят отбелязва, че ЗПКОНПИ е приет през м.януари 2018г., а санкциите са му наложени за предходен период. Счита за недопутимо и несъответно на законовата цел това, че при прилагането на чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ се отнема в полза на общината възнаграждението му като кмет, т.е. в качеството му на лице, заемащо публична длъжност по законосъобразно възникнало правоотношение. Това възнаграждение не е получено от деяние, породило конфликт на интереси.

Жалбоподателят оспорва наложените му глоби като ги счита пекомерно завишени. Счита, че противоречи на закона и отнемането в полза на държавата на сума в размер на 53 350,02лв., представляваща материалната облага на свързаните с него лица. Настоява, че фактическият състав на конфликт на интереси по чл.52 от ЗПКОНПИ не е осъществен, т.к. за него не е възникнал частен интерес и не е получил никаква облага.

Оспорващият пирема, че Решението на Комисията не съдържа всички реквизити по чл.74, ал.2 от ЗПКОНПИ, нито фактически и правни основания за постановяването му. Не съдържало и диспозитивна част относно установяването на конфликт на интереси. Размерът на наложените глоби бил несъобразен с принципите, заложени в ЗАНН и прекомерно завишен.

В о.с.з. жалбоподателят се явява лично и се представлява от упълномощения адвокат. Последният по изложените съображения, доразвити в представена писмена защита, пледира за отмяна на Решението на Комисията. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът по жалбата, колегиален орган на власт - Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество – гр. София, действа чрез процесуалния си представител. Последният оспорва жалбата като неоснователна и недоказана по съображения, изложени в съдебно заседание и в представена писмена защита. Намира, че Решението е постановено в съответствие с материалния и процесуалния закон. Същото съдържа необходимите реквизити и е мотивирано. Решението е постановено след като са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая. П. е поканен и изслушан лично от Комисията. Запознал се е с преписката. Представил възражения и нови доказателства, т.е. не е нарушено правото му на защита в адм. производство.

ПП на ответника обръща вниманието на съда върху обстоятелството, че от констатациите в Доклада на АДФИ и съдебната графическа експертиза е установено по несъмнене начин, че Р.П., в качеството му на кмет на Община Стражица, е упражнил правомощията си по служба като е подписал процесните разходни касови ордери/РКО и платежни нареждания в полза на свързаните с него лица/брат му Н.П. и дъщеря му Р.П./. С това нарушил чл.8, изр. първо, предл. 4 от ЗПУКИ/ отм./ и чл.59, ал.1, предл.2 и чл.59, ал.2, вр. с ал.1, предл.2 от ЗПКОНПИ.

ПП намира за неоснователен довода на П., че е действал при обвързана компетентност. Правомерното упражняване на правомощия по ЗМСМА не изключва наличие на нарушение по чл.63-65 от ЗПКОНПИ, който е специален закони и не изисква самата облага да е незаконна или добита в резултат на неправомерно поведение. Законът ги квалифицира като неправомерни не поради липса на материални предпоставки за прилагането им, а поради неправомерната цел, с която са упражнени правомощията - придобиване на облага в частен интерес. В случая безспорно е доказано наличието на частен интерес/без значение реализиран или не/. При това се касае за нематериална облага, във вид на подкрепа за едноличния търговец, представляван от брат му и ЕООД, представлявано от дъщеря му. Същите са свързани с Р.П. лица по смисъла на §1, т.15, б”а” от ДР на ЗПКОНПИ.

Упълномощеният юрисконсулт дава мотивирани отговори на всички конкретни доводи на защитата на жалбоподателя като ги определя за неоснователни. По изложените съображения ПП на ответника пледира оспореното Решение на комисията да бъде потвърдено в неговата цялост. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

При преценка допустимосттана заявеният оспорване съдът установи, че освен установяване на конфликт на интереси, налагане на глоба и отнемане на нетното възнаграждение и придобитата облага, в диспозитива на оспореното в цялост Решение на Комисията има и част, с която не е установен конфликт на интереси по отношение на конкретно

посочени договори, а освен това има прекратяване на част от производството поради неговата недопустимост. В тези части от оспореното Решение не е налице неблагоприятно засягане на правната сфера на жалбоподателя. Поради което за него не съществува правен интерес да атакува същото пред съда, в посочената част. Производството като недопустимо в тази му част следва да бъде прекратено.

В останалата част от жалбата оспорването е допустимо. Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 76, ал. 1 от ЗПКОНПИ 14-дневен срок за обжалване от съобщаването на акта/04.06.2020г.- 11.06.2020г./. Насочена е срещу годен за оспорване индивидуален административен акт и е депозирана от надлежна страна, адресат на акта, за която е налице правен интерес от търсената защита, в посочената допустима част.

Съдът с проекта на доклад по делото посочи на страните, че за сочените административни нарушения не се съставя АУАН и издава НП, предвид чл.74, ал.4 от ЗПКОНПИ/, но доказателствената тежест за установяване наличие на конфликт на интереси по смисъла на приложимия по време закон е върху наказващия орган. Поради това съдът указа ан ответника – КПКОНПИ, че следва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания акт и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. В това число, че оспореното Решение е валидно като постановено от оправомощен колегиален орган, действал в законен състав; следва да установи пред съда наличието на конфликт на интереси като докаже, че лицето, заема публична длъжност, има частен интерес и е упражнено властническо правомощие, повлияно от частния интерес, т.е. че е осъществен фактическият състав на разпоредбата на чл.2 от ЗПУКИ/ отм./ и съответно чл.52 от ЗПКОНПИ за всеки от съответните периоди.

Във връзка с това ответникът представи з.к. от административната преписка като между документите в същата няма оспорени по реда на чл.193 от ГПК. Допълнително във връзка с указанията за валидността на оспореното Решение на Комисията бяха ангажирани извадки от ДВ за удостоверяване избирането на председателя и мандата на членовете на същата/л.70 и сл. , л.82-88/.

Жалбоподателят ангажира нови писмени доказателства във връзка с оправомощаването на двамата заместник-кметове на общината да изпълняват функциите на кмета, в негово отсъствие/л.63 и 64/. Справка за икономически най-изгодно място за провеждане на банкети на служителите в общината/л.95 и сл./. Заповед във връзка със системата за двоен подпис на документите за поети разходи в общината, както и утв. Правила за въвеждане на интегрирана система за финансово управление и контрол в Общината/л.147 и сл./.

Изслушано бе ВЛ графолог/л.119 и сл./ и съдебна счетоводна експертиза/л.193 и сл./. Съдът кредитира с доверие заключенията на двамата експерти като обективно и компетентно дадени при угрозата от наказателна отговорност по чл.291 от НК, за която са предупредени.

По свое желание жалбоподателят даде лични обяснения/вж. л.103-гръб/. Изслушани бяха и показанията на двамата заместник-кметове на общината в качеството на свидетели/л.102 и 103/.

Съдът взе предвид становищата на страните. Обсъди приетите по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност. При това намери за установено от фактическа страна следното:

1. В Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/ е постъпил Сигнал вх. № ЦУ 01/31321/**05.12.2019** г., представляващ Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от прокурор при Специализирана прокуратура, с което по компетентност са изпратени на КПКОНПИ – София материалите по пр. преписка № 475/2019 г. по описа на СП, за евентуалното установяване на наличие на конфликт на интереси по отношение на Р.С.П., в качеството му на кмет на Община Стражица.

2. В сигнала се съдържат данни, че кметът на община Стражица сключвал с ЕТ "НИКИ 2003 - Н.П.", /Н.П. е брат на кмета на общината и собственик на ЕТ/ и "Р.П." ЕООД /Р.П. е дъщеря на кмета и едноличен собственик на капитала на дружеството, / договори и е извършвал плащания от бюджета на Община Стражица към посочените търговци за гориво и обеди, вечери, коктейли и нощувки в хотел "Ралица" в гр. Стражица в периода от 01.01.2016г. - 31.03.2019г. В сигнала също така се твърди, че посоченият хотел е собственост на Р.П., за който той е сключил договор за временно и възмездно ползване на имота с "Р.П." ЕООД и по този начин финансира „личния си бизнес" със средства от бюджета.

3. Предвид това, че производството пед Комисията е образувано на 05.12.2019г. и най-рано осъществените деяния са от 21 и 28 декември 2016г., а най-последното от 07.03.2019г., то за никое от включените в предмета на Решението на КПКОНПИ не е изтекъл визираният в чл.73 от ЗПКОНПИ срок – тригодишен от извършване на нарушението. Не са изтекли и 6 месеца от откриване на нарушението, което е разкрито в констатациите на Доклад № ДИД6ВТ-9/24.09.2019г. на АДФИ за извършена финансова инспекция на Община Стражица. Във връзка с това, неоснователно се явява оплакването в жалбата за „изтекла погасителна давност” в жалбата за нарушенията в периода 2016-2017г. Комисията като колегиален орган на власт е имала правомощието да разследва и разкрие конфикт на интереси за посочените в Решението нарушения и времеви периоди.

4.На основание чл. 71, ал. 1 от ЗПКОНПИ Комисията е образувала производство за установяване на конфликт на интереси. Установи се, че същият не е анонимен. Достигнал е до Комисията чрез орган на съдебната власт по официален ред. Прокурор в Специализираната Прокуратура, чието име е заличено в материалите по преписката пред съда, което не го превръща в анонимен, а изпълнява изискванията на чл.48, ал.1 от ЗПКОНПИ.

5.В двумесечния срок по чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ Комисията не се е произнесла. На основание чл. 74, ал. 1 от ЗПКОНПИ срокът за произнасяне е продължен с 30 дни с Решение на КПКОНПИ от 05.02.2020 г. – до 06.03.2020 г. вкл. В този срок Комисията не се произнесла, но съдебната практика е константна, че същият е инструктивен и не погасява правомощието й да се произнесе по-късно. Предвид обявеното извънредно положение с Решение на Народното Събрание на 13.03.2020г., в сила от същата дата и обявения локдаун до 13.04.2020г., изслушването на Р.П. е осъществено на 29.04.2020г./вж. Протокол № 943 от същата дата от заседание на Комисията при видеоконференция – зелен класьор с документи/. До Р.П. е изпратена Покана за изслушване изх. № ЦУ01/6404 от 16.04.2020 г., с която е поканен за изслушване пред Комисията на основание чл. 72, ал. 5 от ЗПКОНПИ, като са му посочени обстоятелствата, за които е образувано административното производство. С поканата е дадена възможност на жалбоподателя да се запознае със събраните в хода на производството материали. Според представеното извлечение от Протокол № 943 от 29.04.2020 г. е проведено редовно заседание на КПКОНПИ, като Р.П. с процесуалния си представител са изслушани по реда на чл. 72, ал. 5 от ЗПКОНПИ, като същите са представили писмени доказателства.

6.Поради това, съдът приема, че не е налице съществено процесуално нарушение при порвежданена адм. производство и изслушването на лицето. Напротив дадена е възможност на уличеното лице да даде лични обяснения пред Комисията като се запознае с доказателствата и да ангажира допълнителни такива. С това правото му на защита е гарантирано. Освен това, в рамките на съдебното производство бяха ангажирани допълнителни доказателства, които не доведоха до съществена промяна на фактическата обстановка. Оплакването в жалбата за съществени процесуални нарушения в този смисъл е неоснователно.

7.Във връзка с образуваното производство Комисията е изискала и събрала писмени доказателства. Изискани са чрез председателя на ПК по чл.72, ал.2, т.3 от ЗПКОНПИ при Общински съвет Стражица договори и документи за извършени доставки между общината и посочените търговци, в т.ч. фактури, РКО и платежни нареждания за периода м.12/2016г. до м.12/2019г. Събрани са доказателства от ОИК за

служебното качество на лицето – Удостоверение № 15/02.11.2015г. за избран кмет, Клетвен лист от 05.11.2015г. и декларации по чл.12, т.1и т.2 от ЗПУКИ/отм./.

7.1. От същите се установява, че Р.С.п. *** на изборите, проведени на 01.11.2015г. Положил е клетва на 05.11.2015г. В представените декларации по чл.12 от ЗПУКИ/отм./ Р. П. не е декларирал наличие на частен интерес към дейността ан свързани с него лица по см. на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ/отм./. Видно от решение № 99-МИ от 28.10.2019г. на ОИК Стражица, Р. П. е избран за кмет за втори мандат – 2019-2023г.

7.2.Комисията е изискала от Специализираната прокуратура Доклад с рег. № ДИД6ВТ-9/24.09.2019г. на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ) за извършена финансова инспекция на Община Стражица. Финансовата инспекция е възложена във връзка с Постановление от 05.04.2019г. по пр.пр. № 475/2019г. по описа на Специализираната прокуратура, на основание чл.5, ал.1, т.5 от ЗДФИ. Констатациите в доклада са за установени **нарушения на бюджетната дисциплина** по чл.128 от ЗПФ, свързани с разходване на средства за представителни и развлекателни цели, които не са предвидени в годишния бюджет на Община Стражица за 2016,2017 и 2018г. в общ размер на 14 738,24лв. За установените нарушения са съставени 3 бр. АУАН на Р. Ст. П. – кмет ан Общината и първостепенен разпоредител с бюджет, съгласно чл.11, ал.3 от ЗПФ. При това с оглед разходването на публични средства са установени **данни за свързаност** между лицата, отговарящи за бюджетната, финансово-стопанската и отчетната дейност в Община Стражица и дейността, извършвана от лицата, които стопанисват ресторанта и дискотеката на хотел „Ралица” в гр. Стражица, по отношение на организиране и заплащане на обяди, вечери и коктейли, свързани с отчетени разходи за представителни цели, храна и външни услуги в общината.

От констатациите в доклада на АДФИ и събраните допълнително по АП пред Комисията доказателства се установява, че Р. Ст. П. в качеството му на кмет на Община Стражица е подписал разходни касови ордери и платежни нареждания, конкретно посочени в Решението, с които са заплащани суми от бюджета на общината на търговците, свързани с него лица, посочени в сл. точка от настоящото.

7.3. КПКОНПИ служебно е извършила справки в Търговски регистър по партидата на посочените търговци ЕТ "НИКИ 2003 - Н.П." и "Р.П." ЕООД, както и на официалната интернет страница на община Стражица. Извършена е справка и в регистър НБД "Население". Установено е чрез ТР, че ЕТ "НИКИ-2003 - Н.П." с ЕИК 104602681 е физическо лице-търговец от 09.10.2008 г. - Н.С.П., за който след справка в НБД „Население” е установено, че е брат на Р. Ст. П.. Дружеството

„Р.П.”ЕООД с ЕИК 205284439 е с управител и едноличен собственик на капитала Р.Р.П., която е дъщеря на Р.П..

8. Във връзка с горното е направена констатация, че родството между лицата, представляващи търговците и лицето, упражняващо правомощията на кмет на общината ги определя като свързани лица по см. на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ/отм./ съотв. §1, т.15, б”а” от ДР на ЗПКОНПИ. Поради което упражнените правомощия на Р. П., в периода м.12/2016г. до м.12/2019г., в качеството му на кмет да нареди плащания към тези търговци са такива по отношение на свързани с него лица.

8.1. При тези фактически констатации от АО е направен правен извод, че Р.П. *** и лице, заемащо висша публична длъжност е упражнил правомощия по служба в частен интерес на свързани с него лица, с което е нарушил забраната, въведена с чл.8, предложение 4-то от ЗПУКИ/отм./ и чл. 59, ал.1, предл.2-ро и ал.2 от ЗПКОНПИ. Частният интерес от упражнените от Р. П. в качеството му на кмет на общината правомощия е довел до нематериална облага по смисъла на чл. 54 от ЗПКОНПИ, изразяваща се в помощ и подкрепа на свързаното с него лица търговци и до материална такава, изразяваща се в доход в пари, в резултата на подписаните РКО и пл. нареждания. Предвид това Комисията на основание чл. 74, ал. 1 и ал. 2 вр. чл. 171 и чл. 81, ал. 1 и ал. 2 от ЗПКОНПИ се е произнесла с Решение № РС-31321-19-047/13.05.2020г., предмет на опорване пред съда.

8.2. С диспозитива на посоченото Решение на Комисията е установен конфликт на интереси за всяко от свързаните лица при действието на ЗПУКИ/отм./, т.е. до 23.01.2018г. и съответно ЗПКОНПИ след тази дата; на основание чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ са наложени три глоби; на основание чл.81, ал. от ЗПКОНПИ е отнето в полза на Общината дневното възнаграждение на лицето за всяка от датите в периода в размер на 5 192,00лв., а на основание чл.81, ал.2 от ЗПКОНПИ е отнета в полза на Държавата сума в размер на 53 350,02лева, представляваща материалната облага, реализирана от свързаните с Р. П. лица.

8.2.1. Постановен е следният правен резултат, предмет на оспорване пред съда:

I. **Установява конфликт на интереси** по отношение на Р.С.П. с ЕГН **********,***, и в това си качество лице, заемало публична длъжност, **по чл. 3, т. 8 от ЗПУКИ /отм./,** за това, че е подписал разходни касови ордери и платежни нареждания, както следва: РКО № 796/21.12.2016г.; РКО № 806/28.12.2016г.; Платежно нареждане от 06.01.2017г.; РКО № 26/23.01.2017г.; РКО № 57/13.02.2017г.; РКО № 66/17.02.2017г.; РКО № 72/24.02.2017г.; РКО № 95/07.03.2017г.; РКО №112/23.03.2017г.; РКО №140/04.04.2017г.; РКО №158/19.04.2017г.; РКО №184/02.05.2017г.; РКО №304/16.05.2017г.; РКО №309/17.05.2017г.; РКО

№327/22.05.2017г.; РКО №334/26.05.2017г.; РКО №352/31.05.2017г.; РКО №361/05.06.2017г.; РКО №375/13.06.2017г.; РКО №384/20.06.2017г.; РКО №430/12.07.2017г.; РКО №448/25.07.2017г.; РКО №452/27.07.2017г.; РКО №483/16.08.2017 г.; РКО №485/22.08.2017г.; РКО №506/31.08.2017г.; РКО №517/11.09.2017г.; РКО №575/16.10.2017г.; РКО №588/19.10.2017г.; РКО № 634/14.11.2017 г. и Платежно нареждане от 22.12.2017г., в частен интерес на свързаното с него лице по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) - **Н.С.П.**, собственик на ЕТ "Ники 2003 - Н.П.", в нарушение на разпоредбата на чл. 8, изречение първо, предложение четвърто от ЗПУКИ /отм./.

II. **Налага глоба** в размер на 5000 (пет хиляди) лв. на Р.С.П., с ЕГН **********,***, на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интерес и по чл. 2, ал. 1 от ЗПУКИ /отм./, за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 8, изречение първо, предл. четвърто от ЗПУКИ /отм./, в качеството му на кмет на община Стражица и лице, заемало публична длъжност, по чл. 3, т. 8 от ЗПУКИ /отм./.

III. **Установява конфликт на интереси** по отношение на Р.С.П. с ЕГН **********,***, и в това си качество лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ, за това, че е подписал разходни касови ордери и платежни нареждания както следва: РКО № 28/31.01.2018г.; РКО № 67/27.02.2018г.; РКО № 73/28.02.2018г.; РКО №90/07.03.2018г.; РКО №126/30.03.2018г.; РКО №136/04.04.2018г.; РКО №142/10.04.2018г.; РКО№285/17.05.2018г.; РКО №333/30.05.2018г.; РКО № 334/30.05.2018г.; Платежно нареждане от 13.08.2018г.; РКО № 437/14.08.2018г.; Платежно нареждане от 16.08.2018г.; РКО №475/18.09.2018г.; РКО №489/28.09.2018г.; РКО №505/10.10.2018г.; РКО №528/26.10.2018г.; РКО №579/30.11.2018г.; РКО №596/10.12.2018г.; РКО № 611/21.12.2018г.; Платежно нареждане от 21.12.2018г. и Платежно нареждане от 28.12.2018г. и е разходвал бюджетни средства в интерес на свързаното с него лице по смисъла на §1, т.15, буква "а" от ДР на ЗПКОНПИ - **Н.С.П.**, собственик на ЕТ "Ники 2003 - Н.П.", в нарушение на разпоредбата на чл.59, ал.2 във вр. с ал. 1 , предл. второ от ЗПКОНПИ.

IV. **Налага глоба** в размер на 5000 (пет хиляди) лв. на Р.С.П., с ЕГН **********,***, на основание чл. 171, ал. 1 от от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ, за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 59, ал. 2 във вр. с ал.1, предл.2-ро от ЗПКОНПИ, в качеството му кмет на община Стражица и лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ.

V. **Установява конфликт на интереси** по отношение на Р.С.П. с ЕГН **********,***, и в това си качество лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ, за това, че е подписал РКО № 72/07.03.2019г., в частен интерес на търговското дружество "Р.П." ЕООД, на което свързаното с него лице по смисъл на §1,

т.15, буква "а" от ДР на ЗПКОНПИ - **Р.Р.П.** е управител и едноличен собственик, в нарушение на разпоредбата на чл. 59, ал. 1, предл. второ от ЗПКОНПИ.

VI. **Налага глоба** в размер на 5000 (пет хиляди) пв. на Р.С.П., с ЕГН **********, , на основание чл. 171, ал. 1 от от ЗПКОНПИ, за осъществен конфликт на интереси по чл. 52 от ЗПКОНПИ, за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 59, ал. 1, предл.2-ро от ЗПКОНПИ, в качеството му кмет на община Стражица и лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ.

VII. **Отнема в полза на Община** Стражица от Р.С.П. с ЕГН **********, сума в размер на 5192 лева. (пет хиляди сто деветдесет и два лева), представляващо полученото дневно възнаграждение за 21.12.2016 г., 28.12.2016 г., 06.01.2017 г., 23.01.2017 г., 13.02.2017 г., 17.02.2017 г., 24.02.2017 г., 07.03.2017 г., 23.03.2017 г., 04.04.2017 г., 19.04.2017 г., 02.05.2017 г., 16.05.2017 г., 17.05.2017 г., 22.05.2017 г., 26.05.2017 г., 31.05.2017 г., 05.06.2017 г., 13.06.2017 г., 20.06.2017 г., 12.07.2017 г., 25.07.2017 г., 27.07.2017 г., 16.08.2017 г., 22.08.2017 г., 31.08.2017 г., 11.09.2017 г., 16.10.2017 г., 19.10.2017 г., 14.11.2017 г., 22.12.2017 г., 31.01.2018 г., 27.02.2018 г., 28.02.2018 г., 07.03.2018 г., 30.03.2018 г., 04.04.2018 г., 10.04.2018 г., 17.05.2018 г., 30.05.2018 г., 13.08.2018 г., 14.08.2018 г., 16.08.2018 г., 18.09.2018 г., 28.09.2018 г., 10.10.2018 г., 26.10.2018 г., 30.11.2018 г., 10.12.2018 г., 21.12.2018 г., 21.12.2018 г., 28.12.2018 г. и 07.03.2019 г., получено от деянието, породило конфликт на интереси, на основание чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

VIII. **Отнема в полза на държавата** от Р.С.П. с ЕГН **********, сума в размер на 53 350,02 лева (петдесет и три хиляди триста и петдесет лева и две стотинки), представляваща материална облага, реализирана от свързаните с Р.П. лица - ЕТ "Ники 2003 - Н.П.", собственост на неговия брат Н.с.П. и „Р.П.”ЕООД, собственост на неговата дъщеря Р.Р.П..

8.3. Във връзка с посочения период на нарушенията в т.8 от настоящото и съображенията в решението съдът прие, че Комисията правилно е преценила, че конфликтът на интереси е административно нарушение, поради което на основание чл.3, ал.1 от ЗАНН следва да се приложи законът, който е бил в сила по време на извършване на нарушението. С оглед установените дати на деянията, то правилно за тези извършени до 23.01.2018г., когато влиза в сила ЗПКОНПИ, следва да се приложи ЗПУКИ/отм./. Оплакването в жалбата в тази връзка е неоснователно.

9. Решение № РС-31321-19-047/13.05.2020 г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество е връчено на жалбоподателя на 04.06.2020г. Недоволен от него, Р.П. го е оспорил с жалба, подадена в деловодството на Комисията

на 11.06.2020г. Същата е изпратена по компетентонст на АСВТ,където е образувано настоящото дело.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Приложим материален закон с оглед времето на извършване на деянията са съответно Законът за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси/обн. ДВ бр.94 от 2008г., в сила от 01.01.2009г., отменен понастоящем/ и Законът за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество/обн. ДВ бр.7 от 19.01.2018г., в сила от 23.01.2018г./, а процесуален Административнопроцесуалният кодекс/ДВ бр.30 от 11.04.2006г., в сила от 12.07.2006г./.

Оспореното Решение на КПКОНПИ представлява индивидуален административен акт, постановен от колегиален орган на власт, за чието съдебно обжалване се прилага редът по АПК, съгласно чл.76, ал.1 от ЗПКОНПИ. Поради това, след извършената служебна проверка по чл. 168 от АПК съдът намира, че жалбата е частично ОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Съдът установи, че оспореното Решение на Комисията е постановено от материално компетентен орган. Съгласно разпоредбите на чл. 7, ал. 1 и ал. 2 от ЗПКОНПИ, Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество е независим специализиран постоянно действащ държавен орган и орган за противодействие на корупцията по смисъла на този закон за лицата, заемащи висши публични длъжности. Според §6, ал.3 от ПЗР на ЗПКОНПИ, КПКОНПИ е правоприемник на правата и задълженията ан комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, действала при приложението ан ЗПУКИотм.Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 4 и чл. 74, ал. 1 от ЗПКОНПИ, в правомощията на Комисията е да установява конфликт на интереси на лица, заемащи висши публични длъжности и да се произнася с писмено решение в производството по Глава осма, Раздел V от ЗПКОНПИ. Според чл. 8, ал. 1 от ЗПКОНПИ, Комисията е колективен орган, който се състои от петима членове – председател, заместник-председател и трима други членове. От ПП на ответника бяха представени за удобство на съда и страните копия от ДВ, в които са публикувани решенията на Народното събрание за избор на председател на комисията/вж. л.83 - бр.99 на ДВ от 17.12.2019г./ и прекратяване напрамвомощията на предходния председател – л.88. за избор на заместник-председател и членове на Комисията за настоящия мандат/вж. л.85 – ДВ бр.37 от 04.05.2018г. /. Доколкото са представени актове на НС за избор на председателя, заместника му и всички членовете на Комисията, съдт намери неоснователно оплакването, че Комисията е действала в незаконен състав и поради това постановеният акт е

нищожен. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗПКОНПИ изисква решенията на Комисията да се приемат с мнозинство повече от половината от всички членове, което изискване в случая е изпълнено, доколкото решението е подписано от всички членове на КПКОНПИ. Съдът намира обжалваното Решение за валиден акт, приет от компетентен орган, при наличието на изискуемите кворум и мнозинство.

Решението е постановено в предвидената от закона писмена форма, подписано е от всеки от приелите го членове на Комисията/вж. Л.40 от делото/, и съдържа всички реквизити, изброени в чл. 74, ал. 2 от ЗПКОНПИ. Изложени са конкретно и ясно фактите, послужили на АО да реализира правомощието си. В съответствие с изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в Решението на Комисията са посочени както правните основания за упражнените административни правомощия, така и съответните факти и обстоятелства, които обосновават установеното от органа наличие на конфликт на интереси по смисъла на чл. 52 от ЗПКОНПИ. Оформен е сложен диспозитив/съставен от няколко части/, съответен на фактическите установявания в мотивите на Решението. Приложени са съответните по време спрямо момента ан осъществяване н адеянията правни норми на материалния закон.

Не се установи твърдяното от ПП на жалбоподателя съществено нарушение на административно-производствените правила при образуването и провеждането на административното производство. Производството с рег. № ЦУ 01/31321/05.12.20190 г. е образувано при спазване на предвидения в чл. 73 от ЗПКОНПИ срок – до 6 месеца от откриването, но не по-късно от три години от извършването на нарушението, доколкото най-ранното деяние, предмет на Решението е извършено на 21.12.2016г., а сигналът, по който е образувано, е постъпил на 05.12.2019 г. В тази връзка съдът препраща и към изводите в т.3от настоящото по-горе в частта по фактите. Действително Комисията не е спазила предвиденият в чл. 74, ал. 1 от ЗПКОНПИ двумесечен срок за произнасяне, продължен еднократно с 30 дни със съответното решение. Това обаче, не е съществено процесуално нарушение, т.к. срокът, който законодателят е предвидил в цитираната разпоредба, не е преклузивен, а инструктивен. Комисията не губи правомощието си и се произнася валидно и след този срок.

В съответствие с разпоредбите на чл. 72, ал. 1 и ал. 3 от ЗПКОНПИ, в производството по установяване на конфликт на интереси Комисията е изискала и получила необходимата информация и документи от съответните органи и лица, извършила е и служебни справки в различни регистри, като при събирането на доказателства не е нарушен редът на АПК. Фактите от значение за случая са изяснени обективно и всестранно. Оплакването на жалбоподателя, че не са събрани исканите от него доказателства не променя този извод, т.к. са събрани необходимите

и достатъчни за извода, че подписите върху платежните документи са положени от жалбоподателя в качеството му на кмет. Макар да липсва еднозначно признание от същия. Този извод от една страна е основан на констатациите на АДФИ. Освен това, не се твърди и не се представят доказателства за този период/2016-2018г./ Р. П. да е делегирал на някой от заместник-кметовете правомощията да подписват платежни документи. Такива са представени за по-късния период на 2019г., т.е. е след инспекцията на АДФИ/вж. л.147 от делото например/. Предвид това, съдът не сподели виждането на жалбоподателя, че е налице непълно обсъждане на фактическата обстановка и събраните писмени и гласни доказателства, в т.ч., че при изслушването му пред Комисията П. заявил, че не може да каже дали подписите върху платежните документи са негови, а не че някои са негови. Всъщност с помощта на ВЛ графолог в хода на съдебното следствие се изясни, че почти всички платежни документи, цитирани конкретно в решениетоан комисията са подписани от Р. П.. Изключение правят 3бр. РКО от 2018г., за които ВЛ не намира необходимите и достатъчни данни, за да се произнесе. Същите ще бъдат обсъдени по-долу, в частта относно проверката за съответствие с материалния закон.

По въпроса за процедурата следва да се отбележи и това, че са спазени изискванията по чл. 72, ал. 5 и ал. 6 от ЗПКОНПИ за изслушване на лицето, срещу което е образувано производството, предоставяне на същото за запознаване с всички събрани доказателства, и даване на възможност да направи възражение в 7-дневен срок от предоставянето им. В протокола от проведеното изслушване са отразени както неговите изявления, така и тези на неговия процесуален представител. Съдът приема, че в случая в административното производство са събрани и обсъдени всички относими доказателства, като правото на защита на засегнатото лице не е накърнено. В производството по издаване на акта не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила и не са налице основания за отмяна по чл. 146, т. 3 от АПК.

При преценка съответствието на оспореното решение с **материалноправните разпоредби на закона** съдът намира следното:

Не се оспорва, че и за двата времеви периода/2016-2017г. и 2018-2019г./ жалбоподателят има качеството на кмет на Община Стражица, т.е. същият е лице, **заемащо висша публична длъжност** по смисъла на чл. 6, ал.1, т. 32 от ЗПКОНПИ, съответно чл.3, т.8 от ЗПУКИ/отм./.

Съгласно чл.44, ал.1, т.5 от ЗМСМА, кметът на общината организира изпълнението на общинския бюджет. Според чл.20в от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор, всички документи, свързани с поемане на задължения и извършване на разходи се подписват от ръководителя, лицето отговорно за счетоводните

записвания и финансовият квестор. Съгласно §1, т.8 от ДР, ръководители са лицата, управляващи организациите по чл.2/бюджетни орг./, изпълняващи ръководни функции и носещи управленска отговорност. Нормата на чл.11, ал.1 от ЗПФ сочи, че разпоредител с бюджет е съответният ръководител на бюджетна организация. А в ал.3 на чл.11 от ЗПФ е посочен именно кметът като първостепенен разпоредител с бюджета на общината. Следователно кметът носи отговорност за подписването на документи, чрез които се извършва разходване на общински бюджет. Понятието разходване по см. на чл.9, ал.1, пр.2 от ЗПУКИ отм. и чл.59, ал.1 от ЗПКОНПИ включва в съдържанието си подписване на документи, вклч. платежни такива - РКО и пл. нареждания, както в случая. В резултата на акта на управление по волята на кмета се осъществява трансфер на средства от сметката на общината към др. лица, в случая свързани с Р. П. роднини с качеството на търговци.

От приетите по предвидения процесуален ред писмени доказателства и съдебна графологична експертиза безспорно се установява, че Р.П. в качеството си на кмет на Община Стражица е **упражнил правомощията си по служба** като е подписал посочените по-горе конкретно разходни касови ордери и платежни нареждания в полза на свързаните с него лица/брат му и дъщеря му/. Упражнил е власт, за да насочи финансов ресурс на общината към свои роднини. Последните са свързани с него лица по см. на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ/отм./ и §1, т.15, б“а“ от ДР на ЗПКОНПИ, с което е подкрепил бизнеса им и са получили и материална облага.

Само по отношение на три РКО не е налице доказателство, че се свързва с деяние на същото лице/вж. СГЕ л.129/, а именно: РКО № 285/17.05.2018г. за сумата от 522,50лв.; РКО № 528/26.10.2018г. за 1 052,30лв. и РКО № 596/10.12.2018г. за 520,00лв. Поради това в тази част за сумата 2 094,80лв. следва да се измени размера на отнетата материална облага и да се съобрази при сумата на отнетото възнаграждение на лицето за същите дати.

Важно е да се посочи, че Р. П. не се е възползвал от възможността по чл.11, ал.4 от ЗПФ и не е делегирал правомощията си на първостепенен разпоредител на зам.-кмет или секретар на общината за процесните периоди.

Според чл. 52 от ЗПКОНПИ, конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

Според дефиницията на чл. 53 от ЗПКОНПИ, частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение. Нормата на чл. 54 от Закона

определя „облага“ като всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

Следователно, за да е осъществен конфликт на интереси по смисъла закона, следва да са налични три кумулативни предпоставки: лице, заемащо висша публична **длъжност;** наличие на негов или на свързани с него лица **частен интерес**, както и **възможност** частният интерес да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Аналогично е законодателното разрешение и съдебната практика, установена по приложението на ЗПУКИ/отм./ - чл.2, ал.2 и ал.3 от същия.

В случая противно на твърдяното от жалбоподателя фактическият състав на конфликт на интереси е налице. Доказано е че лице, заемащо висша публична длъжност е упражнило свои правомощия в частен интерес. Последният е идентифициран еднозначно, както и материалната облага от същия.

Законодателят е поставил двете понятия „частен интерес“ и „облага“ в съотношение причина - следствие, като законът не изисква облагата да е постигната или да е реализирана. Конфликтът на интереси е преди всичко деяние, което е в отклонение и противоречие на публичния интерес. Той предполага наличието на частен интерес на задълженото лице, без да е задължително този частен интерес да е реализиран. Постигането на резултат не е необходимо, достатъчно е частният интерес да съществува като възможност. При тази ситуация той ще може да повлияе на упражняването на правомощията на съответното лице. Целта, която преследва законодателят е да се ограничи възможността за получаване на облага, когато тя е незаконна или следствие от заеманата длъжност и/или връзката със свързано лице.

Нормата на чл.8, изр.1 от ЗПУКИ отм. забранява да се издават актове на власт в частен интерес. От своя страна разпоредбата на чл. 59, ал.1 и ал.2 от ЗПКОНПИ въвежда забрана за лице, заемащо висша публична да се разпорежда с бюджетни средства в полза на свързани с него лице, т.е. в частен интерес/по деф. на чл.53 от Закона/ при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

Съдът намира за правилен извода на административния орган, че с подписването на разходните документи за превод на суми от бюджета на общината към свързаните с него лица жалбоподателят е нарушил забраната на чл. 58 от ЗПКОНПИ.

Съгласно § 1, т. 15, б. „а“ от ДР на ЗПКОНПИ, свързани лица са съпрузите или лицата, които се намират във фактическо съжителство, роднините по права линия, по съребрена линия – до четвърта степен включително, и по сватовство – до втора степен включително. Зависимостта се определя като онова вътрешно субективно убеждение, което съществува у лицето, заемащо публична длъжност, мотивиращо го да се съобразява в момента и което е повлияно от минали събития или от очаквани бъдещи облаги при и по повод на осъществяване на свое конкретно правомощие – служебно задължение.

Съдът кредитира обясненията на жалбоподателя в съдебно заседание на 22.04.2021г. и тези на двамата свидетели –заместници на кмета, че в общината няма др. заведение с капацитет над 130 места, което да поеме развлекателно мероприятие на общинските служители. Както и това, че служителите искали да се провеждат там тържествата, при което се спестява от транспортни разходи и неудобството, свързано с това придвижване. Но тези обстоятелства не отменят извода за наличие на конфликт на интереси. Доводите на жалбоподателя, че е действал правомерно и при условията на обвързана компетентност също не го освобождават от адм. наказателна отговорност

за извършените нарушения.

Правомерното упражняване на правомощия по ЗМСМА не изключва наличие на нарушение по чл.63-65 от ЗПКОНПИ, който е специален закони и не изисква самата облага да е незаконна или добита в резултат на неправомерно поведение. Законът ги квалифицира като неправомерни не поради липса на материални предпоставки за прилагането им, а поради неправомерната цел, с която са упражнени правомощията - придобиване на облага в частен интерес. В случая безспорно е доказано наличието на частен интерес/без значение реализиран или не/. При това се касае за нематериална облага, във вид на подкрепа за едноличния търговец, представляван от брат му и ЕООД, представлявано от дъщеря му, както и материална такава. Същите са свързани с Р.П. лица по смисъла на §1, т.15, б”а” от ДР на ЗПКОНПИ. Законодателят не свързва конфликта на интереси с липсата или не на предпоставките за реализиране на властническото правомощие, а с обстоятелството, че същото е упражнено в частен интерес. Водещ е не резултата – придобитата облага/лична или на свързаните с него лица/, а **възможността** частният интерес да повлияе на безпристрастното изпълнение на правомощията. В случая частният интерес е налице и без значение е дали е реализирана облага или не, за да се направи извод за наличие на конфликт на интереси. Поради това доводът на жалбоподателя, че той лично не е получил никакви облаги е несъстоятелен.

Действително получените парични средства от ЕТ „НИКИ-2003-Н.П.” и „Р.П.”ЕООД са получени от двамата търговци срещу предоставени услуги и не представляват печалба, но това да бъде подкрепен бизнесът им по този начин със сигурно и предвидимо насочване на парични средства към тях е вид нематериална облага.

За осъществяването на състава на нарушение по посочените по-горе разпоредби на ЗПУКИ отм. и ЗПКОНПИ е без значение обстоятелството дали лицето, заемащо висша публична длъжност действа в условията на оперативна самостоятелност или при условията на обвързана компетентност. Законът не изисква доказване на факта дали в действителност и как упражнените властнически правомощия са били повлияни от установения частен интерес. Законът не допуска фактически ситуации, в които дадено лице, заемащо публична длъжност, би могло да повлияе в частен интерес, като по този начин компрометира публичната длъжност, реда и начина, по който се осъществяват функциите, възложени на съответното учреждение. Дори само възможността съществуващият частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, води до състояние, което е обществено опасно и укоримо и като такова не следва да бъде допускано. Законосъобразното поведение на жалбоподателя е било да действа съгласно предписанията на чл. 63, ал. 1 от ЗПКОНПИ да си направи самоотвод от изпълнението на конкретното задължение по служба, като посочи наличието на частен интерес и делегира правомощия на др. длъжностни лица в този случай.

С оглед изложеното правилно ответникът е квалифицирал поведението на жалбоподателя като нарушение на чл.8, изр.1 от ЗПУКИ отм. и на чл. 59, ал.1 и ал.2 от ЗПКОНПИ , за което е установил конфликт на интереси за всяко от деянията и на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ е наложил на лицето „глоба“ в минималния установен от закона размер от 5000 (пет хиляди) лева. В тази връзка съдът намира за неоснователни оплакванията на жалбоподателя, че размерът на наложената глоба е прекалено завишен.

По изложените мотиви, които подкрепят извода за наличие на конфликт на интереси и следващите се глоби за установените нарушения, съдът намира, че в тази му част Решението на Комисията е постановено в съответствие с материалноправните разпоредби на ЗПКОНПИ и ЗПУКИ/ отм./. Поради това не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК.

Съдът намери за основателно възражението на жалбоподателя, че недопустимо при прилагането на чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ се отнема в полза на общината възнаграждението му като кмет, т.е. в качеството му на лице, заемащо публична длъжност по законосъобразно възникнало правоотношение.

Процесното Решение на КПКОНПИ е незаконосъобразно в частта, в която на основание чл.33, ал.2 от ЗПУКИ отм. и чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ е постановено отнемане в полза на общината на сума в размер на 5 192,00лв., представляваща нетното дневно възнаграждение на жалбоподателя за датите, в които се установява да е подписвал платежни документи със суми в полза на свързаните с него лица, като АО е приел, че същото е получено от деянието, породило конфликт на интереси.

Решението не съдържа мотиви в тази връзка, а само посочване на правното основание. Няма и справка по преписката, от която да е видно кака е получена сумата. Изискването за мотивиране на административния акт се съдържа в разпоредбата на чл. 59, ал. 1 от АПК, както и в разпоредбата на чл. 74, ал. 2 от ЗПКОНПИ. В решението липсват каквито и да е мотиви относно начина, по който е определен размера на отнетата сума. Чрез излагането на мотиви се предоставя възможност на адресата на акта и заинтересованите лица да научат какви са фактите, мотивирали административния орган да приложи една или друга правна норма. Освен това, мотивите дават възможност на съда да извършат проверката за законосъобразност на акта. Липсата на мотиви винаги е предпоставка за отмяна на акта, съгласно Тълкувателно решение № 4/2004 г. на Върховния административен съд.

Нормата на чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ гласи, че възнаграждението, получено от правоотношението или деянието, породило конфликт на интереси за периода, през който конфликтът на интереси е бил укрит, се отнема в полза на държавата или общината. Според настоящия състав правоотношението или деянието, породило конфликт на интереси, не е правоотношението, по което лицето, заемащо публична длъжност, я изпълнява, както е приела Комисията. В случая правоотношението, по силата на което жалбоподателят изпълнява заеманата от него публична длъжност, е възникнало много преди периода, в който е установен конфликт на интереси. Страни по това правоотношение са общината и лицето, което изпълнява публичната длъжност. Само по себе си това правоотношение не поражда конфликт на интереси за лицето, което е избрано на публичната длъжност. Това правоотношение е правомерно възникнало и правомерно съществуващо. Правоотношението, което поражда конфликт на интереси, е това друго правоотношение, което води до частен интерес по смисъла на чл. 52 от ЗПКОНПИ, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задълженията по служба на лицето, което изпълнява публичната длъжност. В случая това е правоотношението, по което жалбоподателят, като лице, което заема висша публична длъжност, е наредил плащането на сумите към свързани с него лица. Ако това правоотношение не беше възникнало правоотношението, по което

касаторът изпълнява заеманата публична длъжност не може само по себе си да породи конфликт на интереси. Без да се породи това второ правоотношение, което да се намеси в съществуващото правоотношение по изпълнение на публичната длъжност, конфликтът на интереси в случая не би могъл да възникне. Следователно правоотношението, което поражда конфликта на интереси, е не правоотношението по изпълнение на публичната длъжност, а това по сключения договор със свързаното лице. С оглед на това не възнаграждението, получено по правоотношението, по което жалбоподателят изпълнява публичната длъжност, подлежи на отнемане, а възнаграждението, получено от лицето, което заема публична длъжност, по конфликтуващото правоотношение. Отнетото в случая възнаграждение е получено по правомерно възникналото и съществуващо правоотношение, а не е получено от жалбоподателя от деянието, породило конфликт на интереси. Като е приел, че следва да се отнеме дневното възнаграждение по правоотношението, по което жалбоподателят изпълнява заеманата от него публична длъжност, административният орган неправилно е тълкувал и приложил материалния закон.

Дори да се приеме, че възнаграждението по смисъла на чл. 81, ал. 1 ЗПКОНПИ е получаваното от лицето, заемащо публична длъжност, възнаграждение по правоотношението, по което се осъществява дейността на публичната длъжност, то неговият размер е неправилно определен. Вещото лице по назначената съдебно-счетоводна експертиза е дало заключение, че размерът на нетното дневно възнаграждение на жалбоподателя възлиза на 5 071,25лв., като съдът изцяло кредитира това заключение. Като е постановил отнемане на неправилно определено възнаграждение, ответникът е нарушил материалния закон. С оглед на изложеното Решението следва да се отмени в тази му част.

Предвид липсата на безспорни доказателства, че РКО № 285/17.05.2018г. за сумата от 522,50лв.; РКО № 528/26.10.2018г. за 1 052,30лв. и РКО № 596/10.12.2018г. за 520,00лв. са подписани от Р.П., то се следва изменение на Решението на Комисията в частта относно размера на отнетата в полза на държавата материална облага от 53 350,02лв., на основание чл.81, ал.2 от ЗПКОНПИ, като същата бъде намалена на 51 255,22лв.

По изложените мотиви настоящият съдебен състав стигна до решаващ правен извод за частична основателност на жалбата. Решението на Комисията следва да бъде **отменено** като незаконосъобразно, в частта, относно отнетото в полза на Община Стражица, на основание чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ, нетно дневно възнаграждение на Р. Ст. П. в размер на **5 192,00лв.,** получено за конкретно посочените в абзац 7-ми от диспозитива на Решението дни, за които е прието, че властническото му правомощие като кмет е упражнено при наличие на конфликт на

интереси. Оспореното понастоящем Решение на КПКОНПИ следва да бъде **изменено**, в частта относно отнетата от Р. Ст. П. в полза на държавата сума от *53 350,02лв.*, на основание чл.81, ал.2 от ЗПКОНПИ, представляваща равностойността на материалната облага, получена от свързаните с него лица. Същата следва да бъде намалена със сумата от 2 094,80лв., представляваща сумите по РКО № 285/17.05.2018г., РКО № 528/26.10.2018г. и РКО № 596/10.12.2018г., за които ВЛ е посочило, че не може да направи извод да са подписани от жалбоподателя Р. П.. Правомощието си да постанови това изменение съдът намери в характера на адм. производство, което в тази му част представлява налагане на санкция за установено административно нарушение и по аналогия се следва приложението на принципите на ЗАНН. В останалата му част Решение № РС-31321-19-047/13.05.2020г. на Комисията е законосъобразно. Поради това, следва да бъде **потвърдено** относно установения конфликт на интереси при упражняване на правомощията на Р. П. *** за периода на 2016г.-2017г. по ЗПУКИ/отм./при облага за свързаното лице Н.С.П., за разплащания в периода на 2018г. при облага за същото свързано лице – брат на Р. П. и за 2019г. относно облагата за свързаното лице Р.Р.П. - дъщеря/ вж. част първа, трета и пета от диспозитива на Решението/ и наложените в тази връзка три глоби, всяка по 5 хиляди лева. В същата част жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Делото е с материален интерес. При този изход на делото в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 298,00лв., съобразно уважената част от жалбата/7 286,80/. В полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което с оглед материалния интерес и фактическата и правна сложност на делото съдът определя в размер на 324,00 лв. по реда на чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ вр. чл. 143, ал. 3 от АПК. При приложена компенсация жалбоподателят следва да заплати на ответника разноски в размер на 26,00 лв.

По изложените съображения, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, седми адм. състав на АСВТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Р.П. срещу Решение № РС-31321-19-047/13.05.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество, в частта от същото, в която не е установен конфликт на интереси по ЗПУКИ/отм./ относно сключени договори № 165/27.12.2016г., № 355/11.12.2017г., №3/19.02.2018г., №136/26.11.2018г., №39/08.11.2018, №59/25.10.2019г. и №168/12.12.2019г., поради липса на упражнени правомощия по служба, както и в частта, с която е прекратено производството по сигнал с рег. № ЦУ01/31321/05.12.2019г. на КПКОНПИ срещу Р.П.,***.

ОТМЕНЯ Решение № РС-31321-19-047/13.05.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, в частта, с която е отнета в полза на общината от Р.С.П. сума в размер на **5 192,00лв**./пет хиляди сто деветдесет и два лева/, на основание чл.33, ал.2 от ЗПУКИ/отм./ съотв. чл. 81, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

ИЗМЕНЯ Решение № РС-31321-19-047/13.05.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, в частта, с която е отнета, на основание чл.33, ал.3 от ЗПУКИ/отм./ и съответно чл.81, ал.2 от ЗПКОНПИ, в полза на държавата сума от 53 350,02лв., , представляваща равностойността на материалната облага, получена от свързаните с Р. Ст. П. лица, като **намалява** същата до размера от **51 255,22лв**./петдесет и една хиляди двеста петдесет и пет лева и двадесет и две стотинки/.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р.С.П. срещу Решение № РС-31321-19-047/13.05.2020г. на Комисията запротиводействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество в останалата част, с която е установен конфликт на интереси по отношение на Р.С.П. за това, че в периода от 21.12.2016г. до 07.03.2019г. е подписвал множество РКО и платежни нареждания/конкретно посочени в диспозитива на Решението/, с които е разпоредено плащане от бюджета на Община Стражица в полза на свързани с него лица – Н.С.П./брат на жалбоподателя и собственик на ЕТ „НИКИ 2003-Н.П.”/ и Р.Р.П. /дъщеря на жалбоподателя и едноличен собственик на ТД „Р.П.”ЕООД/, с което Р. П. е нарушил чл.8, изр.1-во, предл.4-то от ЗПУКИ/отм./, респ. чл.59, ал.2 от ЗПКОНПИ и чл.59, ал.1, предл.2-ро от ЗПКОНПИ, както и в частта, с която на Р.С.П. са наложени на основание чл. 171, ал. 1 от ЗПКОНПИ три глоби, всяка от които в минимален размер от 5 000 лв.

ОСЪЖДА Р.С.П., ЕГН ********** *** да заплати в полза на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество-гр. София сумата от 26,00лв./двадесет и шест лева/, представляваща разноски по делото, по компенсация.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните. Жалбата се подава чрез АСВТ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: